

Voor de verteller:

Jakob woont al heel lang bij zijn oom Laban. Nu wil hij terug naar huis met zijn vrouwen en kinderen. Maar Laban laat hem niet zomaar gaan. In het geheim gaat Jakob met zijn gezin en al zijn spullen op reis. Als Laban dat ontdekt zet hij de achtervolging in. Laban haalt Jakob in en verwijt hem dat hij zomaar vertrokken is. Hij gaat op zoek naar de godenbeeldjes waarvan hij denkt dat Jakob die gestolen heeft, maar vindt ze niet. Dan richten Jakob en Laban een gedenkplaats op. Ze beloven om altijd met goede bedoelingen, langs die stenen, elkaar op te zoeken.

Jakob en Laban spreken iets af

Genesis 31: 25-54

Jakob is op weg gegaan. Hij gaat terug naar zijn land. Terug naar zijn familie. Hij gaat niet alleen. Rachel en Lea zijn mee. En zijn kinderen. En al zijn dieren. Het is een hele stoet. Dan klinkt er een stem: 'Ho eens even!' Jakob kijkt om. Hij ziet Laban staan. Laban kijkt boos. Hij zegt: 'Waarom ben je zomaar stilletjes weggegaan? Ik had nog dag willen zeggen!' Jakob haalt zijn schouders op. Hij kijkt een beetje bang. Laban steekt zijn vinger in de lucht. 'En je hebt ook nog mijn godenbeeldje gestolen!' Jakob schudt zijn hoofd. 'Dat is niet waar', zegt hij. 'Ga maar zoeken, ik heb het beeldje niet verstopt.'

Laban gaat op zoek. Hij zoekt in de tent van Jakob. Daar zijn de beeldjes niet. Hij zoekt in de tent van Lea. Daar vindt hij ook geen beeldjes. Dan gaat hij naar de tent van Rachel. Hij zoekt en zoekt. Rachel is in de haar tent. Ze heeft de beeldjes verstopt in een zadel. En ze is er zelf op gaan zitten. Laban vindt de beeldjes niet. Rachel zucht. Dat scheelde maar weinig!

Nu wordt Jakob boos. Hij zegt tegen Laban: 'Ik heb zo hard voor u gewerkt. Ik heb zoveel voor u gedaan. Waarom doet u dan zo boos? Laban zucht. Hij zegt: 'Ik ben niet boos. Ik ben verdrietig. Want ik ga jullie missen. Maar ik wil dat het goed is tussen ons.'

Dat wil Jakob ook. Hij zoekt een grote steen uit en zet hem rechtop. Samen zoeken ze nog meer stenen bij elkaar. Jakob en Laban gaan bij de stapel stenen staan. Ze geven elkaar een hand. Ze zeggen: 'We spreken af dat het goed is tussen ons. We maken geen ruzie meer. Elke keer als we elkaar zien, dan zijn we aardig voor elkaar. We zorgen voor elkaar, dat spreken we af. Elke keer als we deze stenen zien, dan denken we aan de afspraak die we net hebben gemaakt.'

Laban gaat weer terug naar huis. En Jakob reist verder. Hij gaat terug naar zijn familie. Hij gaat terug naar zijn broer Esau. Hoe zal dat gaan?

Doorvertellen

Herhaal het verhaal en laat de kinderen Laban spelen. Eerst is hij boos, dan steekt hij beschuldigend zijn vinger in de lucht. Hij gaat op zoek naar het godenbeeldje, maar vindt het niet. Hij legt een steen neer, geeft Jakob een hand en maakt het goed.